

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД У СИСТЕМІ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ БЛИЗЬКОГО ЗАРУБІЖЖЯ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Диференційований підхід у навчанні є варіантом індивідуалізації, способом реалізації індивідуального підходу до студентів. Під диференціацією у навчанні розуміють таку систему навчання, при якій кожен студент отримує право і можливість працювати за тими напрямками навчання, котрі найбільше відповідають його здібностям.

Диференціація у навчанні є рівнева і профільна (спеціалізована). *Рівнева диференціація* полягає в тому, що навчаючись в одній групі, за однією програмою та підручником, студенти можуть засвоювати матеріал на різних рівнях. Визначальним при цьому є рівень обов'язкової підготовки. *Профільна (спеціалізована) диференціація* допускає навчання різних груп студентів за програмами, котрі відрізняються глибиною викладання матеріалу, обсягом відомостей і навіть номенклатурою питань, що вивчаються. Обидва різновиди диференціації — рівнева та профільна — існують і взаємно доповнюють один одного на всіх рівнях вивчення української мови як іноземної.

Диференційований підхід у системі оцінювання знань студентів близького зарубіжжя на заняттях з української мови як іноземної, що активно застосовується викладачами кафедри української мови та літератури Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, відповідає обома варіантам диференціації. Студенти-іноземці близького зарубіжжя в групах з вивчення української мови переважно вже апріорі діляться на три групи:

- 1) російськомовні студенти,
- 2) тюркомовні студенти, які добре знають російську мову,
- 3) тюркомовні студенти, які мають низький рівень знання російської мови.

Відповідно до цього поділу відбувається адаптація програми курсу української мови як іноземної до практичних потреб студентів.

Зрозуміло, що й система оцінювання у таких групах студентів буде диференційованою. Якщо кількість балів, передбачена системою ECTS, буде залишатися незмінною відповідно до програми дисципліни і картки самостійної роботи студентів, то саме наповнення курсу для окремих малих груп студентів-іноземців буде різним. Якщо російськомовні студенти вже мають уявлення про

мовну систему слов'янських мов, фонетика, морфологія, лексика, фразеологія яких багато в чому подібні, то тюркомовні студенти, особливо ті, хто не знає жодної слов'янської мови, повинні вивчати її з нуля. Тут ми оцінюємо складні завдання, виконані російськомовними студентами, за тією ж шкалою, за якою оцінюємо елементарні завдання, виконані студентами зі слабким знанням російської мови. Методика викладання також змінюється залежно від рівня знання російської мови студентами. В російськомовних міні-групах дуже часто застосовується порівняльна методика, коли проводиться паралель між мовними явищами у двох слов'янських мовах, і це сприяє інтенсивному засвоєнню матеріалу. В малих групах, де студенти мають низький рівень знання російської мови, українська засвоюється майже «з нуля».

Викладач виконує дуже складне завдання — поєднує в одній групі при вивченні однієї дисципліни два, а іноді й три, методичні підходи. Саме диференційований підхід і безпосередньо на заняттях з мови, і в системі оцінювання знань студентів-іноземців є найефективнішим і сприяє індивідуалізації навчального процесу.

Отже, диференціація навчання досягається шляхом забезпечення кожного студента навантаженням, відповідно до його індивідуальних можливостей, що практикується різними способами: диференційовані домашні завдання, необов'язкові завдання, додаткові індивідуальні завдання.

Навчальний процес та система оцінювання в групах студентів-іноземців не тільки пристосовується під рівень знань і вмій студентів, змінюючи зміст і методи дисципліни, але й орієнтується на досягнення максимальних результатів у вивченні української мови кожним студентом-іноземцем.

Приходько Н. Г., викладач кафедри
німецької мови факультету міжнародної
економіки і менеджменту

ФРОНТАЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ ПОТОЧНОГО ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Сучасний розвиток суспільства потребує якісно нового рівня освіти, досягненню якого сприяють інноваційні технології навчання разом з традиційними методами. Таке поєднання забезпечує активний навчальний процес при систематичній співпраці викладача зі студентами та студентів між собою. При цьому важ-